

Beszédes növények (3–6. oszt.)

kakukkfű

kutyabenge

macskagyökér

citromfű

madárberkenye

ebszóló

tyúkúr

szarkaláb

kígyószisz

libatop

lóhere

Forrás/Tulajdonos:

Szabadtéri Néprajzi Múzeum

Háttér:

A latin több mint kétezer éve a tudomány és a műveltség nyelve, segíti a különböző anyanyelvűek közötti megértést. Magyarországon 1844-ig ez volt a hivatalos közlés nyelve. A biológiában a fajok mindegyike tudományos nevet visel, amelyet latin névnek, illetve rendszertani névnek is neveznek. A tudományos latin nevek használata lehetővé teszi a különféle fajok, az anyanyelvi eltérésektől független és világszerte egységes elnevezését és pontos beazonosítását (lásd növények latin neve). Hogy a tudományos nyelv a latin, annak fő oka, hogy a katolikus egyház nyelve a latin volt, és az egyház által létrehozott egyetemek nyelve szintén a latin lett. A hispániai és dél-italiai fordítóiskolák sok görög és arab orvosi alpművet latinra fordítottak. Orvosi iskolák jöttek létre a 13. században Itáliában és Franciaországban, így évszázadokon keresztül a tananyagot is ezek az egyetemek határozták meg.

Feladat:

- Olvasd el a képen látható szavakat!
- Mi a közös ezekben a szavakban?
- Lapozgassatok egy, a gyógynövényeket bemutató könyvet és keressetek érdekes növényeket!
- Nézzétek meg, milyen gyógyhatásúak a képen látható növények!

Kutatás:

- Egy gyógynövényes könyvben figyeld meg, hogy egy növényeknek többféle elnevezése is lehet. Például orvosi székfű, bubulyka, katóka, pipiske, kamilla, *matricaria chamomilla*. Mi lehet ennek az oka?

- Mi lehet a megoldás arra, hogy az orvosok, a gyógyszerészek, a botanikusok „egy nyelvet beszéljenek”, hogy mindenki ugyanazt értse, ha egy növényről beszélnek?

Tantárgy:

magyar nyelv és irodalom, környezetismeret, természetismeret, hon- és népismeret